

Førnesbrunen

For lenge, lenge siden, på 1300 –tallet, bodde det en mektig mann på gården Førnes inne på Møsstrand. Navnet hans er det ingen som husker, men hesten hans, Førnesbrunen, har blitt viden kjent.

Da svartedauden kom hit om vinteren år 1349, var det mange som døde. Så mange at det nesten ikke var flere som kunne følge de døde til graven. Førnesbrunen var brukt så mye til å frakte de døde med, at hesten var godt kjent på veien. De sendte derfor Førnesbrunen fra gård til gård. De døde ble lagt på sleden, og med det lasset gikk hesten aleine til kirken. Der var det folk som tok imot likene og begravde dem. Slik gikk hesten i lang tid, fram og tilbake, natt og dag, inntil hesten hadde ført alle de døde til graven.

Svært mange døde under svartedauden, og til slutt var det ingen igjen til å ordne med begravelsen når hesten kom fram til kirken. Førnesbrunen gikk over Falkeriset til Rauland kirke med det siste liket og knegget da han kom i tunet. Folk kom ut, tok imot hesten og begravde den siste som var igjen fra Møsstrand. Men nå ville ikke hesten gå tilbake mer. Folk måtte derfor true Førnesbrunen til å gå tilbake, men han ville ikke. Hesten visste at han ikke hadde noe mer der å gjøre. Alle var jo døde.

Førnesbrunen ble på Rauland. I nærheten der, like ved kirken, finner du et sted som heter Hestedokken. Der ligger Førnesbrunen begravd.

Det finnes en feleslått som heter Førnesbrunen. Den er litt trist, men når du hører den, kan du se for deg hestens trav på truger og med slede over det øde Falkeriset i snø og knitrende kulde. Den sliter med den siste døde som måtte dra fra sitt kjære bosted på Møsstrand.

Gården Frønes ligger i lia på østsida av Møsvatn. For noen år siden fant de en hesteko i jorda der. Trolig har hestekoen tilhørt Førnesbrunen.

(Fra boka Kom – så skal jeg fortelle deg noe, sagn og historier fra Tinn, av Gro Synnøve Brekka. I denne boka er sagnet fortalt og tilrettelagt i flere utgaver for barn.)